

[Helge Sander]

afsendte Finansministeriet et brev til Kulturministeriet, hvori man bad om at få en ny liste, fordi man ikke kunne acceptere den fremsendte af forskellige grunde, som jo ikke er så afgørende i denne sag. Men i hvert fald – listen gik retur.

Derfor vil jeg gerne spørge kulturministeren, om det virkelig kan være korrekt, at kulturministeren tror, at der allerede ligger en liste ude hos de politiske partier, når spørgsmålet ikke engang er afklaret i regeringen.

Dette må være mit spørgsmål efterfølgende, når ministeren her fastholder, at ministeren troede, at det allerede var bragt på plads.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg er bekendt med, at hr. Helge Sander har bedt om aktindsigt, og det synes jeg er helt i orden. Selvfølgelig forfølger man de spørgsmål, som man stiller.

Jeg skal så gentage, hvad jeg sagde i mit første svar, at det var min opfattelse, da jeg svarede hr. Helge Sander sidste onsdag, at tingene var ekspederet i overensstemmelse med det, jeg sagde. Men jeg tilføjede: Så vidt jeg er orienteret.

Det er rigtigt, at der har været diskussioner mellem Kulturministeriet og Finansministeriet – det er også naturligt – om enkelte punkter på den omtalte liste.

Men jeg kan glæde hr. Helge Sander med – da hr. Helge Sander jo sidder i Folketingets Kulturudvalg – at jeg har aftalt et møde i næste uge, hvor jeg glæder mig til, at kulturordførerne kan være med til at diskutere den udmøntning af provinspuljen, som jeg tror vi alle sammen vil have glæde af i vores politiske arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 571

17) Til kulturministeren af:

Helge Sander (V):

»Er det ministerens hensigt fremover at lade bevillinger gå over den lokale socialdemokratiske partiforening, som det var tilfældet i forbindelse med »gaven« til Kalundborg og Omegns Museum?»

Skriftlig begrundelse

Idet jeg henviser til ministerens svar på spørgsmål nr. S 498 onsdag den 10. marts 1993, ønsker jeg gennem spørgsmålet klarlagt, om ministeren er i færd med at skabe en praksis, hvorefter lokale bevillinger, der indgår i finanslovsforlig eller andre forlig, kan gives gennem lokale socialdemokratiske partiforeninger. Uanset den lidt skødesløse og impulsive form, som ministeren åbenbart ønsker at benytte som en del af sit »image«, var det måske en god idé, om de nævnte bevillinger blev forhandlet med forligspartiernes finans- og kulturordførere, inden de blev offentliggjort i festtaler eller i øvrigt bragt i medierne.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Som det fremgår af mit svar på hr. Helge Sanders spørgsmål nr. S 498, det forrige, har jeg allerede stillet forslag om en bevilling til istandsættelse af Lindegaarden med det formål at tilgodese både Nationalmuseets og Kalundborg og Omegns Museums interesser omkring ejendommen.

Ingen, der hørte mine ord i Kalundborg, og næppe nogen eller næppe ret mange læsere af Kalundborg Folkeblad var i tvivl om, at det, der var min gave, var et ønske om at løse et problem, modsat min forgænger, som udviste total passivitet på dette område.

Helge Sander (V):

Ja, det er jo korrekt, at disse to spørgsmål hænger sammen, og jeg synes, det var påfaldende, at ministeren ikke rigtig havde adskilt den politiske proces i forbindelse med bevillingen og den proces, der foregår internt i regeringen, men det er det, der vedrører Christiansborg.

Dette spørgsmål handler om det, der sker ude i landet, og jeg må sige, at det overrasker os noget, at kulturministeren nu mener, at der ikke var nogen, der fik den opfattelse af fremstillingen, som jeg gav her i salen sidste onsdag. Når det overrasker mig, at kulturministeren kan give udtryk for det her i dag, er det, fordi kulturministeren, så vidt jeg ved, ikke har bedt om at få en rettelse i Kalundborg Folkeblad, skønt det er helt tilbage til den 8. februar, at det om kulturministeren i en stor overskrift siges, at hun giver en »gave« til den jubileren-